

ориентацията на кривата γ . Ако сменим ориентацията на γ , то допирателният вектор си променя посоката, $\tau_{\gamma^{-1}} = -\tau_{\gamma}$, следователно интегралът си променя знака,

$$\int_{\gamma} \mathbf{F} d\mathbf{r} = - \int_{\gamma^{-1}} \mathbf{F} d\mathbf{r}.$$

3. Формула на Грийн. В този раздел ще разглеждаме равнинни криволинейни интеграл от втори род

$$\int_{\gamma} \mathbf{F} d\mathbf{r} = \int_{\gamma} P(x, y) dx + Q(x, y) dy,$$

където $\mathbf{F} = (P, Q)$, $d\mathbf{r} = (dx, dy)$. Ще разглеждаме само гладки или частично гладки криви. Кривата $\gamma: \mathbf{r} = \mathbf{r}(t)$, $\alpha \leq t \leq \beta$, се нарича **проста**, когато няма точки на самопресичане и **затворена**, когато крайната и началната точка съвпадат. Съвпадението на началната и крайната точка не се счита за самопресичане. Когато кривата е едновременно проста и затворена, се нарича **жорданова**. Една жорданова крива γ разделя равнината на две области по очевиден признак (Рис. 6.6).

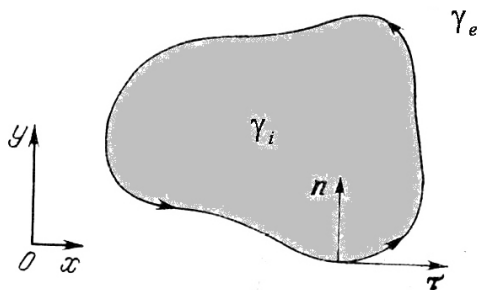

Рис. 6.6.

Едната област γ_i се нарича **вътрешност** на кривата, а другата γ_e се нарича **външност** на кривата. По този начин $\mathbb{R}^2 = \gamma \cup \gamma_i \cup \gamma_e$, което е съдържанието на една важна и изненадващо сложна за (строго) доказване **теорема на Жордан**. На рис. 6.6, вътрешността γ_i е оцветена в сиво. Жордановите криви ще предполагаме положително ориентирани, освен ако изрично не е указано противното, което означава движение на текущата точка при нарастване на параметъра в посока обратна на въртенето на часовниковата стрелка. При положителна ориентация на γ , единичният нормален вектор \mathbf{n} към γ (който образува заедно с допирателния вектор τ дясна локална координатна система) е насочен към вътрешността на кривата (Рис. 6.6).

Ориентацията на една крива е относително понятие и зависи от ориентацията на координатната система. На рис. 6.6 кривата γ е положително ориентирана, понеже самата координатна система Oxy се разглежда като положително ориентирана.

Област $D \subset \mathbb{R}^2$ се нарича отворено и линейно свързано множество, а затворена област $\bar{D} = D \cup \partial D$ се нарича обединението на областта с нейната граница. Ако областта представлява вътрешност на дадена жорданова крива γ , $D = \gamma_i$, то нейната граница е самата крива, $\partial D = \gamma$. Векторното поле $\mathbf{F}(P, Q)$ се нарича **гладко** в множеството E , когато координатните функции $P(x, y)$ и $Q(x, y)$ имат непрекъснати частни производни в някакво отворено множество, което съдържа E . Символът \oint означава, че интегралът е по затворена крива.

Теорема 6.1 (Грийн). Нека γ е жорданова крива с вътрешност областта D и нека векторното поле $\mathbf{F}(P, Q)$ е гладко в затворената област $\bar{D} = D \cup \gamma$. Тогава е в сила равенството (*формула на Грийн*)

$$(6.9) \quad \oint_{\gamma} Pdx + Qdy = \iint_D \left[\frac{\partial Q}{\partial x} - \frac{\partial P}{\partial y} \right] dxdy.$$

Доказателство. Доказателството ще проведем само за области D , които могат да се представят като крайно обединение от криволинейни трапеци от вида

$$(6.10) \quad \left| \begin{array}{l} a \leq x \leq b \\ \varphi(x) \leq y \leq \psi(x) \end{array} \right.$$

и като крайно обединение на криволинейни трапеци от вида

$$(6.11) \quad \left| \begin{array}{l} c \leq y \leq d \\ \varphi(y) \leq x \leq \psi(y) \end{array} \right.$$

Да разгледаме отначало случая когато $Q(x, y) \equiv 0$. Тогава (6.9) се свежда до

$$(6.12) \quad \oint_{\gamma} P(x, y)dx = - \iint_D \frac{\partial P(x, y)}{\partial y} dxdy.$$

Да предположим отначало, че областта D е криволинейния трапец (6.10) (Рис. 6.7). В този случай контурът γ се състои от четири дъги, $\gamma: PQ \cup QR \cup RS \cup SP$.

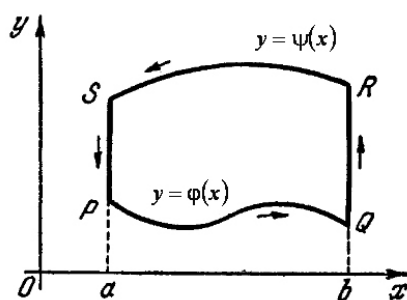

Рис. 6.7.

За дъгите PQ и $SR = RS^{-1}$ имаме следната параметризация $y = \psi(x)$

$$PQ: \left| \begin{array}{l} x = x \\ y = \varphi(x) \\ a \leq x \leq b \end{array} \right. \quad \text{и} \quad RS^{-1}: \left| \begin{array}{l} x = x \\ y = \psi(x) \\ a \leq x \leq b \end{array} \right.$$

а по вертикалните дъги QR и SP имаме $dx = 0$, следователно

$$\int_{QR} P(x, y)dx = \int_{SP} P(x, y)dx = 0,$$

откъдето за интеграла в лявата страна на (6.12) намираме

$$(6.13) \quad \begin{aligned} \oint_{\gamma} P(x, y)dx &= \int_{PQ} P(x, y)dx + \int_{QR} P(x, y)dx + \int_{RS} P(x, y)dx + \int_{SP} P(x, y)dx = \\ &= \int_{PQ} P(x, y)dx - \int_{SR} P(x, y)dx = \int_a^b P(x, \varphi(x))dx - \int_a^b P(x, \psi(x))dx \end{aligned}$$

От друга страна съгласно правилото за свеждане на двойния интеграл към повторен имаме

$$\begin{aligned}
-\iint_D \frac{\partial P(x, y)}{\partial y} dx dy &= -\int_a^b \left[\int_{\varphi(x)}^{\psi(x)} \frac{\partial P(x, y)}{\partial y} dy \right] dx = -\int_a^b \left[P(x, y) \Big|_{\varphi(x)}^{\psi(x)} \right] dx = \\
&= -\int_a^b [P(x, \psi(x)) - P(x, \varphi(x))] dx = \int_a^b P(x, \varphi(x)) dx - \int_a^b P(x, \psi(x)) dx
\end{aligned}$$

което заедно с (6.13) доказва верността на формулата (6.12) в този случай. В общия случай областта D по предположение може да се представи като крайно обединение на криволинейни трапеци, както е показано например на рис. 6.8.

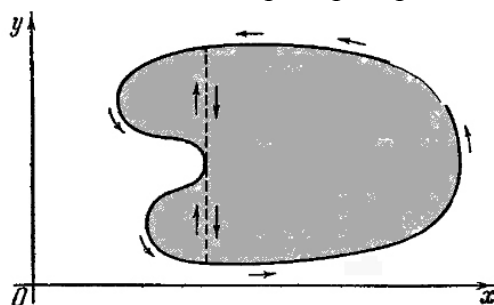

Рис. 6.8.

Тук верността на (6.12) се получава след прилагане адитивното свойство както на криволинейния интеграл от втори род така и на двойния интеграл, отчитайки, че криволинейните интегралы по допълнителните дъги взаимно се съкращават.

Разсъждавайки по аналогичен начин намираме, че

$$(6.14) \quad \oint_{\gamma} Q(x, y) dy = \iint_D \frac{\partial Q(x, y)}{\partial x} dx dy.$$

Сега за да получим доказателство на теоремата е достатъчно да съберем почленно формулите (6.12) и (6.14). ■

Формулата (6.9) може да се използва например за намиране лица на области. Ако положим $Q = x$ и $P \equiv 0$, то (6.9) дава

$$\oint_{\gamma} x dy = \iint_D dx dy = \mu(D).$$

Аналогично полагайки $P = -y$ и $Q \equiv 0$, получаваме друга формула

$$\oint_{\gamma} -y dx = \iint_D dx dy = \mu(D), \text{ и т.н.}$$

4. Независимост на интеграла от пътя. Формулата на Грийн е валидна при значително по-обща предположения за областта D и кривата γ . Например нека областта D е между кривите γ_1 и γ_2 , както е показано на рис. 6.9.

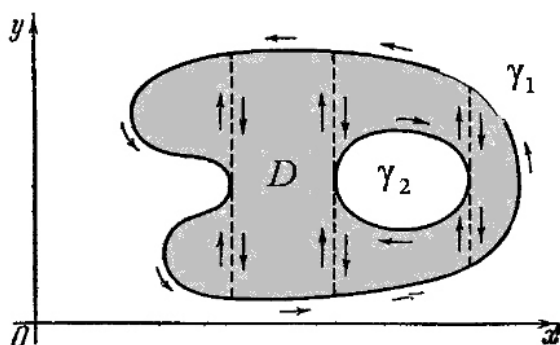

Рис. 6.9.